

Шановна редакція!

Прочитав у Вашій газеті від 9 грудня 1988 року звернення "33-ї. Союз" в якому Ви запрошуєте надавати матеріали для створення книги-меморіалу.

Що як робите Ви зобру справу, прогнате заховані ще одну цюгаєлину в історії нашої батьківщини, одну з найважливіх сторінок в житті українського народу, якому і так доводилося пережити величезні лиждурости в своєму існуванні.

Ви просите відповісти на цілий ряд запитань, але я безсилі долби відповісти на поставлені Вами запитання. Ма думаю і рясні оєд не зробити востанок, бо старше покоління, як могло розібратись в усіх перекосах цього важкого лиха, уже вимерло, а в основному замирили ми, які мрежевали в думялому вічі і похитув передали його іванки, якщо воно займатиме в думялому розумієні.

Я сам особисто перемив це лихо, бу-